

Projekt

z dnia

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA OPOLA**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na dyrektora Przedszkola Publicznego nr 54 w Opolu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662, poz. 912) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Miasta Opola uchwala, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji skargę nr OR-I.1510.25.2026 na dyrektora Przedszkola Publicznego nr 54 w Opolu uznaje się za nieuzasadnioną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. W wykonaniu niniejszej uchwały Przewodnicząca Rady Miasta Opola zawiadomi Skarżącą o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków
i Petycji

Tomasz Kaliszan

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Opola

z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

W dniu 25 czerwca 2026 r. Prezydent Miasta Opola przekazał Radzie Miasta Opola skargę na dyrektora Publicznego Przedszkola nr 54 w Opolu dotyczącą rzekomego niedopełnienia obowiązków przez pracowników placówki.

Po zapoznaniu się z treścią skargi, wyjaśnieniami złożonymi celem jej zbadania oraz ocenie dokumentacji, a także po przeprowadzeniu analizy przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 17 sierpnia 2026 r., Rada Miasta Opola uznaje skargę za nieuzasadnioną.

Skarżąca zarzuciła dyrektorowi Publicznego Przedszkola nr 54 w Opolu niewłaściwe wykonywanie obowiązków przez pracowników placówki, polegające na braku właściwego nadzoru nad dzieckiem, niewzwaniu pomocy medycznej po zaistniałym zdarzeniu oraz sporządzeniu nierzetelnej dokumentacji powypadkowej.

Z ustaleń poczynionych w toku postępowania wynika, że w dniu 27 maja 2026 r. podczas pobytu dzieci na placu zabaw doszło do zdarzenia, w wyniku którego dziecko doznało urazu kończyny górnej. Skarżąca wskazała, że dziecko upadło z wysokości, natomiast zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził takiego przebiegu zdarzenia. Ustalono, że dolna krawędź otworu okiennego w domku zabawowym, przez który przechodziło dziecko, znajduje się na wysokości około 31 cm od podłoża. Parametr ten wynika z konstrukcji certyfikowanego urządzenia rekreacyjnego. Zdarzenie polegające na potknięciu lub utracie równowagi podczas korzystania z urządzenia zabawowego mieści się w normalnym ryzyku aktywności ruchowej dzieci w wieku przedszkolnym i samo w sobie nie stanowi dowodu zaniedbania obowiązków przez personel placówki.

Przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło również zarzutu braku właściwego nadzoru nad dzieckiem. Okoliczności zdarzenia zostały przedstawione w sposób spójny przez nauczycielki sprawujące bezpośrednią opiekę nad grupą, nauczyciela będącego świadkiem zdarzenia oraz osobę pełniącą funkcję kierowniczą w placówce. Z zebranych wyjaśnień wynika, że pracownicy niezwłocznie podjęli działania po zauważeniu zdarzenia, a opieka nad dziećmi była sprawowana zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Nie potwierdził się także zarzut nieudzielenia dziecku pomocy. Z materiału zgromadzonego w sprawie wynika, że po zdarzeniu dziecku niezwłocznie udzielono pierwszej pomocy, zapewniając opiekę oraz stosując zimny okład. Jednocześnie jedna z nauczycielek pozostała z grupą dzieci, a druga zajęła się dzieckiem poszkodowanym. Działania te były adekwatne do zaobserwowanego wówczas stanu dziecka oraz zgodne z procedurami obowiązującymi w placówce.

Analiza dokumentacji medycznej nie wykazała podstaw do uznania, że niewzwwanie zespołu ratownictwa medycznego stanowiło rażące zaniedbanie obowiązków. Bezpośrednio po zdarzeniu nie stwierdzono widocznych objawów wskazujących jednoznacznie na poważny uraz, takich jak wyraźna deformacja kończyny czy zaburzenia jej ukrwienia. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w dokumentacji medycznej sporządzonej podczas późniejszego badania dziecka, w której również nie odnotowano obrzęku ani zasinienia w miejscu urazu. Fakt, że ostateczne rozpoznanie lekarskie wykazało złamanie kości przedramienia,

nie stanowi podstawy do przyjęcia, że pracownicy placówki błędnie ocenili sytuację w chwili zdarzenia, skoro podejmowane przez nich działania były adekwatne do zaobserwowanych objawów oraz zgodne z obowiązującymi procedurami i posiadanym przeszkoleniem z zakresu pierwszej pomocy.

Postępowanie wyjaśniające nie potwierdziło także zarzutu przekazania rodzicowi nieprawdziwych informacji o zdarzeniu. Ustalono, że rodzic został niezwłocznie poinformowany telefonicznie o upadku dziecka oraz odczuwanym przez nie bólu ręki. Przekazane informacje odpowiadały stanowi wiedzy posiadanej przez pracowników placówki w chwili zawiadamiania rodzica.

Nie znalazł również potwierdzenia zarzut sporządzenia nierzetelnej dokumentacji powypadkowej. Treść dokumentów odpowiada relacjom osób uczestniczących w działaniach podejmowanych po zdarzeniu i pozostaje spójna z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Brak jest podstaw do przyjęcia, że dokumentacja została sporządzona w sposób świadomie niezgodny z rzeczywistym przebiegiem zdarzeń.

Za niezasadny uznano również zarzut dotyczący nieprawidłowości związanych z doręczeniem pouczeń i dokumentów. Z przedstawionej dokumentacji wynika, że czynności te zostały przeprowadzone zgodnie z obowiązującą procedurą, a Skarżąca skorzystała z przysługującego jej prawa do wniesienia uwag i zastrzeżeń, które zostały rozpatrzone przez placówkę.

W świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego brak jest podstaw do stwierdzenia, że dyrektor Publicznego Przedszkola nr 54 w Opolu dopuścił się zaniedbań w zakresie organizacji pracy placówki lub nadzoru nad pracownikami. Zarzuty zawarte w skardze nie znalazły potwierdzenia w przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym.

W związku z powyższym Rada Miasta Opola uznaje skargę za niezasadną.

Pouczenie:

W przypadku ponownego złożenia skargi w temacie będącym przedmiotem skargi rozpatrzonej w dniu dzisiejszym bez wskazania nowych okoliczności sprawy Rada Miasta Opola może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego (art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego).